

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 244. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_599-txt-shoot-idm7193/facsimile.pdf (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

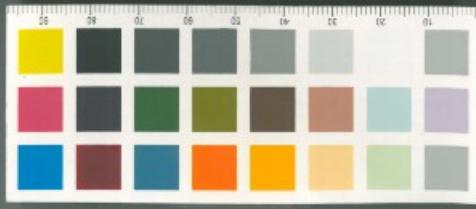
Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommersielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Aarhundrede, da man, uden at bryde sig om Eftermælet og det i Sandhed udedelige Navn, kun kæmpede for Marskalkstave, eller i det højeste for Septer og Krone i det nærværende Øjeblik.

Hvad der bevægede Napoleon til at gjøre sit berygtede syriske Tog fra Februar til Juni 99, man han vel selv have vidst; men sagt os det, har han da næppe; thi naar han siger, det var for at forebygge de Angreb, hvormed Tyrkerne truede Egypten, da er vi lige kloge, med mindre vi selv kan opdage, enten at det vilde være lettere at indtage Syrien end at forsvare Egypten, eller at dog et Indfald i Syrien kunde hindre Tyrkerne fra i hans Fraværelse at angribe Egypten under de allergunstigste Omstændigheder. Man skulde derfor snart tro, han i Egypten havde faaet saa store Indbildninger om sin Styrke i at spille en ny Profet af Mahomeds Orden, at [han tenkte], han ved at vise sig i Syrien kunde trekke det halve Asien til sig og vende triumferende tilbage over Konstantinopel; jeg siger: man fristes til at tro, han har haft saadanne udsvævende Forestillinger, som han, da Toget saa aldeles mislykkedes, næppe har villet være bekjendt for sig selv, endlige for Verden.

Dog, hvad der end drev ham, saa brød han op i Februar 99 med henved 12,000 Mand, og ankom alt i Begyndelsen af Marts for Jaffa eller Joppe, i Korstogenes Dage den mest glimrende Skueplads for Rikard Lovehjertes Kidderspil, men nu for Napoleons uforskbarlige Barbari. Denne By havde en Besættning af 4000 Mand, opsat paa at værge sig haardnakket; men, kun velbefæstet efter Middelalderens Maalestok, kunde den kun standse han i fire Dage og kostede kun, efter Franskmandenes egen Bereiting, 50 Mand. Oprorende var det nu vist nok, at da han opfordrede Byen [til at overgive sig], gav Kommandanten, Abu Saab, ham ikke andet Svar, end at hugge Hovedet af [hans] Sendebud og sætte det paa Stage for Franskmen-

denes Øjne; saa det var intet Under, at de ved Stormen kun gav lidt Pardon; og skjent det er grueligt, lader det sig dog here, at ingen kunde hindre Soldaterne fra at plyndre og rase i hele 24 Timer; men at Napoleon saa oven i Kjøbet lod omrent den halve Besætning, der endnu var i Live og havde nedlagt Vaabrene, springe over Klingen, det var noget baade saa urimeligt og umenneskeligt, at enhver, der vil undskyde det, enten med den saakaldte »Krigens Ret« eller med »Nedværg«, gjør i mine Øjne kun sig selv en stor Skam, uden dog derved at formindsk Napoleon; thi Undskyldninger, vi ej engang kan lade gjælde for Russer ved Oczakov og Ismail, kan vi dog visseleg langt mindre lade gjælde for Napoleon ved Jaffa.

Efter dette Storværk var det, han udstede sin første latterlige Proklamation, hvori han gjorde alle vitterligt, at menneskelig Magt intet kunde udrette mod ham, da alle hans Foretagender maatte lykkes, hans Venner blomstre og hans Fjender visne: et zekelt Præteri, der vel endnu aldrig blev lydelig udtalt, uden brat at beskæmmes, hvorfor selv de gamle Grækere kaldte det Jaetteskryd, der udsekede de uudelige Guder, som aldrig kunde taale, at Stev sammenlignede sig med dem.

Den 18de Marts slog Napoleon Lejr for Akre, alt fra Middealderen vant til mærkverdige Belejninger; thi det maa ikke glemmes, at, hvad Franskmændene kalde St. Jean-d'Acre, er hverken mindre eller mer end den Bjærgfestning tæt ved Karmel, som Munkene i Middelalderen sædvanlig kaldte Ptolemais, men som allerede i Josvas Dage kaldtes Akke, og det kalde Østerlanderne den endnu. For denne Fæstning var det da, Korshæren laa i hele to Aar ved Slutningen af det 12te Aarhundrede, da Saladin havde indtaget Jerusalem og hele den hellige Grav Rige, paa Tyrus nær.

For nærværende Tid beherskedes Akre af en Achmed Pascha, der længe havde været en Sknæk for hele Syrien,

